

Blind Guardian

Recenze – Live in Firenze 1995 (2-CD bootleg)

Part I - Tak tenhle bootleg je takřka neznáměj. A není se čemu divit, protože na běžně navštěvovanejch netovejch stránkách ho nenajdete. Dokonce nemá ani obal, a když se k tomu zamyslím odkud že jsem ho splašil (od šéfa německýho fanklubu Jasona Breitwega), napadá mne, jestli tenhle záznam si dokonce nepořídil tenkrát on sám jen tak pro sebe. On totiž ani zvuk nedosahuje úrovně bootlegů, které jsme recenzovali v minulých Bardáčích. Úvod disku obstarává Welcome to Dying a nutno přiznat, že v refrénech jsou italové slyšet dost i přes to, že nahrávka částečně duní. Abyste tomu ale rozuměli dobře, poslouchat se to v každém případě bezproblémově dá a pokud máte například nahrávku bootlegu Tales from the Dark Side, tak jde o záležitost naprosto podobnou. Ale znáte to, když už jste slyšeli něco lepšího, tak vám to nedá. Po nezbytném oboustranném přivítání následuje Time What is Time. Další pauza je vyplněna pro mne dost nezvyklým pokřikem *Hansi, Hansi...* po němž jsou na řadě ...And the Story Ends, šeptem oznámená Valhalla (s nezbytným sálovým popěvkem publika na závěr), Born in A Mourning Hall (dostatečně vybuzená) a následně zcela uklidňující a všemi zazpívaná The Bard's Song - In the Forest. V melancholii je pak třeba ještě chvíli vydržet, neboť propagace v té době nového alba pokračuje v podobě The Mordred's Song (z toho sborového refrénu jsem dycinky hotovej)...time 41:43

Part II – *Next one*, tak začíná úvod druhého disku, v němž Hansi ohlašuje věc, která nebyvala tak často hrávanou, zato však velmi očekávanou, Last Candle (během níž se nepatrně zlepšuje i zvuk nahrávky). Traveler in Time sice drží spád jak na pódiu, tak i v publiku, ale následná A Past and Future Secret za stálého potlesku navodí atmosféru, ve které si máte chuť lehnout. Jenže na to dostanete jenom malou chvíli, a protože jste na turné roku 1995, aktuální album vrhá do publika pecku kalibru nejtěžšího Imaginations from the Other Side. Je čas nechat se trošku přemlouvát nad ohlášeným závěrem. Nastavení běžné hrací doby je zařízeno speciální závěrečnou palbou Journey Through the Dark. A protože samozřejmě následuje vyvolávání v rytmu pulsující italské krve, do aplausu se přidává náhle Thomen menší vložkou na bubny (což zvykem nebývá!), načež kapela hrábne opět do strun na důkaz, zda je stále napojena na šťávu a přidává Lost in the Twilight Hall. A je na čase rozezpívat taliány *Barbarbar...bar Ann* a závěrečná pařba může začít...time 44:31

Redaktor: Milan Škoda (Český fanklub Blind Guardian)